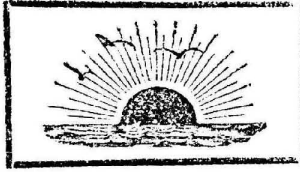

મોક્ષાર્થિના પ્રત્યેક જ્ઞાનવૃદ્ધિઃ કામ્યો ।

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૮૩ મું

અંક ૧૨

૧૦ સપ્ટેમ્બર

આ સો

વીર સં. ૨૪૯૩

વિ. સં. ૨૦૨૩

ક. સ. ૧૯૬૭

(૧૧૩) દુપપત્તણ પંહુયણ જઠા નિવડઈ રાઠગણાણ અચ્ચણ ।

एवं मणुयाण जीवियं, समयं गोयम ! मा पमायण ॥ १ ॥

૧૧૩. રાત્રીઓ વીતતાં જેમ વૃક્ષોનાં પાકાં પીળાં પડી ગયેલાં પાંદડાં
આપોઆપ ખરી પડે છે, તેમ જ મનુષ્યોનાં જીવન ગમે ત્યારે ખરી પડનારું
છે. માટે હે ગૌતમ ! એક ક્ષણ માટે પણ પ્રમાદ ન કર.

—મહાવીર વાણી

પ્રગટકર્તા :

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા :: ભાવનગર

અનુક્રમણિકા

૧	શ્રી વદ્ધમાન મહાત્મીર : મણિકા બીજો-લેખાંક : ૨૫	(સ્વ. મોક્ષિક) ૮૧
૨	સમાલોચના	 ટાઈટલ પેજ ૨
૩	જપ અને ધ્યાન : (લેખાંક ૧૧)	(દીપચંદ જીવણલાલ શાહ) ૯૭
૪	જ્ઞાન જ્યોત	(શાહ ચતુર્જીજી જેઠાંદ) ૧૦૦
૫	શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ : સંવત ૨૦૨૩ ના	
	કાર્તિક માસથી આસો માસ સુધીની વાર્ષિક અનુક્રમણિકા	૧૦૩
૬	શ્રી કૃતોદયંદ ઝવેરભાઈની સંક્ષિપ્ત જીવન ઝરમર	ટા. પેજ ૩
૭	શ્રી નગીનદાસ કરમચંદ સંઘવીની સંક્ષિપ્ત જીવન ઝરમર	ટા. પેજ ૪

સમાલોચના

શ્રી મહેન્દ્ર જૈન પંચાંગ : વર્ષ ૩૩૩૫ વિક્રમ સંવત ૨૦૨૪ના કાર્તિકથી અ. ૨૦૨૪-૨૦૨૫ શુક્ર સુધી ક. સ. ૧૯૬૭-૬૮-૬૯ ક્રિ.મત રૂ. ૧-૫૦. કર્તા :—આચાર્ય વિજયવિકાશચંદ્રસૂરિ. પ્રકાશક-શંભુલાલ જગશીભાઈ શાહ, ગુજર્ અંધ રત્ન કાર્યાલય : ગાંધીરોડ, અમદાવાદ.

આ પંચાંગમાં તિથિ વગેરેનું ગણિત આચાર્ય શ્રી મહેન્દ્રસૂરીજી મહારાજના યંત્રરાજ અંશમાં બતાવેલ પદ્ધતિ પ્રમાણે કરેલ હોવાથી આ પંચાંગનું નામ ‘શ્રી મહેન્દ્ર જૈન પંચાંગ’ રાખેલ છે. આ આખું પંચાંગ ઘડીપળને બદલે કલાક મિનિટમાં આપેલ છે. પંચાંગમાં સ્ટાન્ડર્ડ ટાઈમ આપવામાં આવેલ છે. દૈનિક રાશી, ખેલો, કાંતિ તથા લગ્નો સહિત સૌથી સૂક્ષ્મ ગણિતવાળું આ પંચાંગ છે, તેથી જનતાને આ પંચાંગ બહુ ઉપયોગી થશે.

આ ભાર

શ્રી ડોઝા ફાર્મસી લિમિટેડના માલિક શેઠશ્રી લોગીલાલભાઈ નગીનદાસ જેઓ આપણી સભાના લાંબક મેમ્બર પણ છે, તેમના તરફથી દર વર્ષની માફક આ વર્ષે પણ વિ. સંવત ૨૦૨૪ની સાલના કાર્તિકી પંચાંગ સભાના સભાસદ બંધુઓ તેમજ શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ માગિકના બાહક બંધુઓને ભેટ આપવા માટે મોકલવામાં આવેલ છે, જે આસો માસના અંક સાથે રવાના કરેલ છે. તેઓશ્રીની સભા પરતવેની હાર્દિક લાગણી માટે આભાર.

શા
ર
દા
પૂ
જ
ન
વિધિ

જૈન વિધિ પ્રમાણે વહીપૂજન કરો

જૈન વિધિ પ્રમાણે વહીપૂજન શારદાપૂજન કરવું તે ફાયદાકારક છે, આ વિધિમાં પ્રાચીન શારદાસ્તોત્ર અર્થ સાથે છાપવામાં આવેલ છે. અનંતલબ્ધિનિધાન શ્રી ગૌતમસ્વામીના છંદો પણ સાથેસાથ આપવામાં આવેલ છે, તેા હીપોત્સવી જેવા મંગળકારી દિવસોમાં આ માંગલિક વિધિ પ્રમાણે પૂજન કરવું તે અત્યંત લાભકારક છે. વાંચવી સુગમ પડે તે માટે ગુજરાતી ભાષામાં જ છાપવામાં આવી છે.

કિંમત : દશ પૈસા :: સો નકલના રૂ. ૧૦-૦૦

લખો :—શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૮૩ મું
અંક ૧૨

આ સો

વીર સં. ૨૪૯૩
વિક્રમ સં. ૨૦૨૩

શ્રી વર્ધ્માન-મહાવીર
મણકો ૩ જો :: લેખાંક : ૨૬

લેખક : સ્વ. મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડિયા (ભૌતિક)

મહાવીરના જીવે તો આવાં અનેક અતિથિ સંવિભાગ વ્રત કર્યાં અને પોતાતું જીવન સફળ કર્યું. હવે આ બાર વ્રત ઉપરાંત કેવું ગૃહસ્થ યોગ્ય જીવન જીવ્યા અને અનેક પર સારી સલાહ દ્વારા ઉપકાર કર્યા તે અનુકરણીય હોવાથી આવતા પ્રકરણમાં જોશું. એ વાત ઉપર ઉપરથી વાંચી જવા યોગ્ય નથી, પણ જીવનમાં ઉતારવા યોગ્ય છે અને એ પ્રકારનું જીવન જીવાય તે જ મનુષ્ય ભવની ખરી સફળતા છે. બાકી તો આ જીવે અનંતાભવ કર્યાં, અનેક ગતિઓમાં જઈ આવ્યો, પણ એનું કાંઈ તારતમ્ય નીકળ્યું નહીં. તે તો અનેક ગતિમાં જ આવ કર્યા જ કરે છે. આ ભ્રમણનો છેડો લાવવા માટે આ બાર વ્રતો બહુ સુંદર છે અને તેની પ્રક્રિયા કરતાં મન જે આનંદમાં આવે છે અને સાધ્યને સન્મુખ કરે છે તેમાં જ આ મનુષ્ય ભવ પ્રાપ્તિની સફળતા રહેલી છે; બાકી ‘કાગડો પણ ઘણો કાળ જીવે છે અને ઘડી ખાય છે, જે મળે તે ખાય છે.’ એમાં કાંઈ લાભ નથી અને ચક્રભ્રમણનો અંત નથી. અત્યારે જે તક સાંપડી છે તેનો પૂરેપૂરો લાભ લેવા જેવું છે અને તેમાં કોઈ પ્રકારના ગોટા વાળવા જેવું નથી કે વઢાડી લેવા જેવું નથી. આપણે જવાળ આપણી જાતને જ આપવાનો છે અને જ્યાં સુધી મોક્ષ પ્રાપ્તિ ન થાય ત્યાં સુધી જ આવ કરવી અને આંટા ખાવાની આપણી અનાદિની ટેવ ચાલુ જ છે, પણ યોગ્ય

પ્રકારની પ્રવૃત્તિ એનો છેડો લાવી મૂકે તેમ છે અને તે સમજવું તે ભવની સફળતાની આવી છે. આ વિભાગને તેટલા માટે વાર્તારૂપે ન વાંચી જતાં એનો ક્રિયામાં ઉતારવા પ્રયાસ કરવો અને તે માટે તેના પ્રત્યેક વિભાગને પચાવવું તે પ્રકારનું આ પુસ્તક છે.

પ્રકરણ ૨૨ મું.

મહાવીરનો ગૃહસ્થાશ્રમ (૬)

આ બારવ્રતમાં એવી ગોઠવણ છે કે ગૃહસ્થ ધર્મની એની સર્વ ફરજો અને જવાળહારીઓ તેમાં આવી જાય, છતાં કેટલીક વાત ખાસ બતાવવા લાયક હોઈ અહીં તેનો નિર્દેશ કરવો યોગ્ય માનવામાં આવે છે.

પ્રથમ તો એ વાત યાદ રાખવી કે આ ચરિત્રનો વિચાર કરતાં આપણે એક ક્ષત્રિયને માટે વિચાર કરીએ છીએ. યૌવન, ધનસંપત્તિ, પ્રભુતા અને અવિવેકીતા એ પ્રત્યેક અનેક અનર્થને લાવે છે, પણ પ્રભુ પોતે જીવાન વચના હોવા છતાં અને સંપત્તિમાં ખૂબ વિપુલ હોવા છતાં, તેમજ રાજપુત્ર હોવાથી પ્રભુતાવાલા હતા, તેમનું વચન માન્ય કરવાનો પ્રબળ દાવો હતો અને તેઓનો પક્ષો બોલ ઉપાડી લેવામાં પોતે પોતાની જાતને રાજ્યમાન મળ્યું છે, છતાં આવા મહત્વના અને અનુકરણીય પુરૂષને અંગે આપણને કોઈ અંધુ સાધન મળતું નથી. અંધકારો અને અરિત્રકારો

(૯૪)

જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[આસો]

દેાએ એમની માતાને આવેલાં સુપનોનું ખૂબ વિસ્તારથી વર્ણન કયું છે. પ્રભુની ઝાડની રમત અને કીડા ખૂબ વિસ્તારથી વર્ણવી છે અને પ્રભુના વિશાળ ગરણામાં સારો રસ લીધો છે, પણ પ્રભુ કેવી રીતે ગૃહસ્થ જીવન જીવ્યા તે માટે મને કોઈ આધારભૂત ગ્રંથ અથવા ગ્રંથનો વિભાગ હજી સુધી મળ્યો નથી.

તેથી આ અતિ મહત્વના ખાસ અગત્યના જીવન વિભાગને અંગે મેં મારી કલ્પના દોડાવી છે. એથી એ વિભાગને અંગે કંઈ સ્ખલના કે અતિશયોક્તિ દેખાય તો વાંચનાર ક્ષમા કરે. ગૃહસ્થવર્ગ આ પુસ્તક ખાસ વાંચનાર હોઈ એ અનુકરણીય ગૃહસ્થ જીવન કેવા પ્રકારનું હતું તે ખાસ ઉપયોગી વિભાગ ગણાય, અને તે સંગ્રહમાં ભાષાશાસ્ત્રને અંગે અનેક ગ્રંથો હોવા જોઈએ અથવા દરેક ચરિત્રનો તે મહત્વનો વિભાગ ગણાયો જોઈએ. એ સંગ્રહમાં આપણી ઈચ્છા પાર પડે તેવું આધારભૂત કોઈ સાધન મળી શક્યું નથી. એથી કલ્પના પર જ મેં આધાર રાખ્યો છે એ અહીં સ્પષ્ટતાપૂર્વક જણાવી દેવામાં મારી દરજ સમજી છું.

મહાવીર રાજાના કુટાયા કુંવર હતા. તેઓ ગૃહસ્થ તરીકે રાજકાજમાં ભાગ લેતા હતા અને જરૂરી કામકાજ સર્વ કરતા હતા. તેમની નજર સર્વ સંગત્યાગની હતી. તેઓ સંસાર છોડવાને આખો વખત આતુર હતા, પણ પોતે માતાના ઉદરમાં કરેલા નિયમને નિમક-હલાલ રહેવા તેટલા જ આદર હતા. માતા-પિતાનો વગર જોયે કરેલો સ્નેહ વિચારી તેમણે નિર્ણય કર્યો હતો કે જ્યાં સુધી માતાપિતા જીવતા હશે ત્યાં સુધી પોતે દીક્ષા નહીં લે. આથી પોતાનો સંસાર ત્યાગનો વિચાર હોવા છતાં તેઓ સંસારને વળગી રહ્યા હતા. આ રીતે ત્યાગ અને અત્યાગ વચ્ચે ઝોલા ખાનારના જેવું જીવન તેઓ જીવી રહ્યા હતા અને

સંસારમાં રહેવા છતાં કોઈપણ કામ સંસારને લગતું તેઓ અત્યંત આનંદ પૂર્વક કરતા ન હતા અને તેથી જે કામ સંસારનું કરતા તેમાં તેઓનું દીલ નહોતું, પણ સર્વ કાર્ય કરતા તો હતા.

તેઓ અનેક લોકોના સંગ્રહમાં આવતા હતા અને સંપૂર્ણ સત્તા ભોગવતા હતા, પણ સત્તાએ તેમને આંધળા અથવા અવિચારક નહોતા બનાવ્યા, અને એ લોકપ્રિય અમલદારનું વચન પ્રજાને માન્ય હતું. રાજ્યમાં ઘણા લોકપ્રિય હોવા છતાં તેઓશ્રી પ્રજાની જરૂરીયાતો અને તંગીઓ વિચારનારા હોઈ પ્રજાના સુખ-દુઃખમાં પણ રાજ્યના હિતનો અવિરૂદ્ધપણે પાળતા હતા અને લોકો પણ આવા લોકપ્રિય રાજ્યદારી અમલદાર તરફ ઘણું હેત દાખવતા હતા. તે એટલે સુધી કે કોઈ અંદર અંદરની તકરાર થાય તો તેનો નિવેડો કરવામાં તેમનું નામ જરૂર લેતા અને સામે તકરારી પક્ષ તેમના નામનો પંચાતીઆ તરીકે એકદમ સ્વીકાર કરી લેતા. આ તેમની લોકપ્રિયતાની નિશાની હતી. તેઓ પંચાતમાં જરૂર સાચો જ ન્યાય આપશે એવી બન્ને પક્ષની માન્યતા હોઈ સંમતિ તેમનું નામ પંચાતીઆ તરીકે બન્ને પક્ષ સ્વીકારતો અને તેઓની હકીકતની ઝીલુવટમાં ઊતરવાની શક્તિ એવી હતી કે તેઓ જે ફેસલો કરે તે બન્ને પક્ષ રાજીખુશીથી સ્વીકારતા.

તેઓ બહુ જરૂરી ગેલતા, ભાષા ઉપર ઘણો સંયમ રાખતા અને સત્તાએ તેમને આક્રમક બનાવ્યા નહોતા. પોતાની ધારણા જ બરાબર છે એમ તેમણે કદી માન્યું નહિ અને વૈશાલીના ગણરાજ્યનું અનુકરણ કરી તેમણે પ્રજામતને એક સરખું માન આપ્યું. સત્તા એ એવી ચીજ છે કે માણસને તેનો નશો થઈ છે, સત્તા મળ્યા પછી તે ગાંડો ઘઈ

જાય છે અને પછી કોઈના વિચાર પ્રમાણે ચાલવું તેમાં પોતાની પરતંત્રતા સત્તા સ્થાન-વાળા ગણે છે, પણ મહાવીરસ્વામીમાં એવો વિચાર સરખો નહોતો. તેઓ તે લોકમતને અનુસરવામાં ગૌરવ માનનારા હતા અને ઘણીવાર લોકમત શો છે તે જાણવાના પ્રયત્ન પણ કરતા હતા. તેથી તેમની લોકપ્રિયતામાં ઘણો વધારો થયો અને વૈશાક્ષીના ગણરાજ્ય સાથે આ ક્ષત્રિયકુંડનું ગણરાજ્ય પણ ખૂબ વખાણને પામ્યું. તેની રાજસભામાં લોકમાન્ય પ્રતિનિધિની ખાસ ગણના થતી અને તેમના અભિપ્રાય અનુસાર આખા રાજ્યનો વહીવટ ચાલતો. પ્રજાનો મત અને રાજાનો કાબૂ એવા એવડા ધારા નીચે કામ ચાલતું અને તેથી ક્ષત્રિયકુંડનું ગણરાજ્ય ખૂબ લોકપ્રિય થઈ ગયું હતું અને તેનો મોટો ભાગ યશ વર્ધમાનને કારણે હતો એમ તે વખતના લોકશાસન પત્રો તથા તામ્રપત્રો ઉપરથી જણાય છે.

અને મહાવીરે વસુદાતી ખાતું આખું સુધારી દીધું. તેમાં એક સરખા ધોરણે જમીનની મહેસુલ લેવાતી નહોતી. કોઈની પાસેથી વધારે મહેસુલ લેવાઈ કોઈને અન્યાય ન થઈ જાય તે માટે જરૂરી તપાસ કરવામાં આવતી હતી અને લોકો ઉપર બીજા કોઈ જાતનો કરવેરો લેવામાં આવતો નહોતો. લોકો સર્વ પ્રકારે સુખી હતા અને રાજ્યના અનેક પ્રકારે વખાણ કરતા હતા.

કોઈ જાતનો કરવેરો લેવાતો નહિ અને જમીનની મહેસુલ માત્ર ઊધરાવવામાં આવતી અને તેમાં પણ ખેડુતની સ્થિતિ અને વરસાદની આમદાની ઉપર આધાર રાખવામાં આવતો હતો અને ગરીબ વર્ગની કાકડુલી ભરેલી દાદ ફરિયાદ વિચાર અને ન્યાયપૂર્વક સમજાતી હતી; એટલે આ ક્ષત્રિયકુંડનું રાજ્ય ઘણું અનુકરણીય ગણાતું હતું અને આખા દેશમાં તેવા પ્રકારના રાજ્યની પ્રશંસા થતી હતી.

અને વરસમાં ત્રણ વખત સિદ્ધાર્થ રાજાની સ્વારી નીકળતી હતી અને તેમાં રાજ્યના અમલદારો ભાગ લેતા હતા અને ખૂદ મહાવીર પણ એવી સ્વારીમાં ભાગ લેતા હતા. તે જોવાને અનેક લોકો આવતા હતા અને એ સ્વારીમાં પોતે શું શું જોયું અને કોને કોને જોયા તેનું રસપૂર્વક વર્ણન કરતા હતા. રાજ્યનિયમ એવો હતો કે રાજાને આમર તો હોદ્દા પર પછવાડે એમી દિવાન જ નાખે, અને મોટા નાના કુંવર તો સ્વારીમાં ઘોડાગાડીમાં જ બેસે. આ રીતની મર્યાદા બરાબર જળવાતી, પણ ડંકા નિશાન અને શણગારેલા હાથીઓની મોટી સંખ્યા અને પછવાડે મોટું લશ્કર ચાલી રાજાની આખી રચાસત ચાલતી અને આ વિવેકસરની પદ્ધતિ લોકો પર ખૂબ અસર કરતી. રાજ્યના મ્યાના પાલખી પણ એ સ્વારીમાં નીકળતા અને અનેક ઘોડા અને રથો એ સ્વારીને શોભાવતા. તાવદાન અને કોતલના શણગારેલા ઘોડા પણ એ સ્વારીમાં રાજ્ય તરફથી કાઢવામાં આવતા અને આખા પ્રજાજનને એ સ્વારી જોવી એ એક જીવનનો લાહો હતો અને ઘણે દૂરથી એ સિદ્ધાર્થ રાજાની સ્વારી જોવા આવતા અને પછી દિવસો સુધી તેનું વર્ણન કરવામાં આનંદ પામતા.

અને લેવડ દેવડમાં વર્ધમાનકુમાર યુવાન વય છતાં બહુ પ્રમાણિક હતા. તેઓ કોઈની ગેરવાજબી રકમ પોતે પચાવી જતા નહિ અને રાજકાજ બહુ વિચારપૂર્વક અને દીર્ઘ દષ્ટિથી ચલાવતા હતા. તેઓ પોતે વેપારી ન હોવા છતાં વેપારીની સર્વ મુશ્કેલીઓ સમજતા અને તે દૂર કરવામાં રાજ્યની સહાય કરવાની પોતાની ફરજ સમજતા હતા. તેઓ વેપાર ઉપર ઝીણવટથી નજર રાખતા અને પોતાના રાજ્યના વ્યાપારનું હિત યોગ્ય રીતે

(૯૬)

જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[આસો]

કેમ વધે તે ખૂબ બારીકાઈથી જોતા હતા. પણ તેમાં એક પણ સ્થાને તેઓ અપ્રમાણિકપણાને સ્થાન આપતા જ નહિ અને પ્રજ્ઞના હિતને અને રાજ્યના હિતને અવિરોધપણું છે એ એમણે બરાબર રીતે બતાવી આપ્યું હતું અને રાજ્યની ફરજ વ્યાપાર વધારવાની છે તે તેમણે પોતાના વર્તનથી બતાવી આપ્યું હતું. રાજ્યની બહાર જતી ચીજો ઉપર કોઈ બંતનો કરવેરો તેમણે નાખ્યો નહિ અને રાજ્ય બહારથી આવતી ચીજો ઉપર પણ કોઈ બંતનો કર નાખ્યો નહિ. આથી વેપારીલોકોને તો મધ્યમસરનો એક સરખો લાભ લાભ ને લાભ જ હતો.

અને તે કાળમાં ચોરી એ મોટામાં મોટો ગુનો ગણવામાં આવતો હતો. ચોરને સખતમાં સખત સજા કરવી એ રાજ્યધર્મ ગણવામાં આવતો હતો અને તે વાતની મહાવીરે કોટવાળને અનેકવાર તાકીદ પણ આપી હતી. આથી લોકો પોતાના જન માલ માટે સલામત એટલે સુધી ધઈ ગયા હતા કે પોતાનાં ઘરને તાણુ પણ વાસવાની જરૂરિયાત જોતા નહીં, અને આ બંતની સલામતિનો પૂરતો લાભ લેતા હતા. ચોરને ગંધેઠે બેસાડવામાં આવતો હતો અને ચોરીની સજામાં શૂળી પર ચઢાવી ચોરને તડકાવવામાં આવતો હતો. કદાચ કોઈ ચોરી કરે તો આવી આકરી સજા થાય છે એમ વાત ચાલતી હોવાથી કોઈ હલકી વૃત્તિનો માણસ પણ ચોરીનાં કામમાં પડતો નહિ અને આ પ્રકારની નશીબત લોકોને શુદ્ધ માર્ગ ઉપર રાખવામાં કારગત થઈ પડતી હતી આ બાબતમાં મહાવીર પણ ચોક્કસ હતા અને જો કે તેઓની વૃત્તિ સર્વ સંગનો ત્યાગ કરવાની હતી, છતાં પણ રાજ્ય ચલાવવાનું હતું તે વાતથી તેઓ બાણીતા હતા સંપૂર્ણ અને અનેક વ્યાપારીઓ દેશ પરદેશનો વેપાર

ક્ષત્રિયકુટુંબમાં કરતા હતા અને ક્ષત્રિયકુટુંબી પ્રજાની સામાન્ય સ્થિતિ બહુ સારી અને અતુકરણીય ગણાતી હતી અને પોતે સ્વતંત્ર ગણરાજ્યનો એક ભાગ હોઈ સારી રીતે રાજ્યને ચલાવવામાં પોતાનો ફાળો બહુ ઓછું બોલીને આપવાની ફરજ વિચારી રહ્યા હતા.

અને ક્ષત્રિયકુટુંબમાં અનેક માણસોને લશ્કરી તેમજ દિવાની ખાતામાં રાખવામાં આવતા હતા, તેમાં કોઈ ઉપર કશી મહેરબાની બતાવવામાં આવતી નહોતી, કોઈની લાગવગ ચાલતી નહોતી અને એકંદરે જનતા સુખી હતી.

મહાવીર-વર્ધમાનનું સાત હાથનું શરીર અને કોઈ પણ પ્રકારના વ્યાધિની ગેરહાજરી એ આવા આદર્શ વહીવટનું એક કારણરૂપે બની ગઈ હતી અને કર વગરનો રાજ્યનો વહીવટ સુંદર રીતે ચાલતો હતો.

કોઈ બંતની ગૂંચવણ હોય તો વર્ધમાન-કુમાર સર્વને સાચી અને સારી સલાહ વગર પ્રીએ આપતા હતા અને તેથી તેની લોકપ્રિયતામાં ઘણો વધારો થઈ ગયો હતો. સંસાર વહેવારમાં તો અનેક પ્રકારની ગૂંચવણો રીતભાત અને લેવડદેવડને અંગે આવે છે. સુખીઓનો પાર નથી. એ કામમાં પણ ગૂંચવણો અનેક હતી : કોઈની દીકરી મોટી વયની થઈ ગયેલી હોય અને હજુ કુંવારી હોય, કોઈનો કન્યાકાળ જતો હોય અને કોઈને પૈત્રાની લેવડદેવડના વાંધા હોય તે સર્વનો ન્યાયી નિકાલ મહાવીર બહુ ઓછું બોલવા છતાં કરતા હતા અને તેમ તેઓ કરે છે તે વાતની તેમની મોટી પ્રતિષ્ઠા થઈ પડી હતી. આથી અનેક માણસો તેમના ન્યાયી નિકાલનો લાભ લેતા હતા અને તેઓ પણ નિઃસ્વાર્થ ફેંસલો કરવામાં રસ લેતાં હતા.

જપ અને ધ્યાન (૧૧)

—દીપચંદ્ર જીવણલાલ શાસ્ત્રી

શ્રી માનવિજયજી ઉપાધ્યાયજીએ રચેલ ચોવીશીમાં પિંડસ્થ, પદસ્થ, રૂપસ્થ અને રૂપાતીન ધ્યાન અંગે સુમતિનાથ, પદ્મપ્રભુ, સુપાર્શ્વનાથ અને ચંદ્રપ્રભુજીના સ્તવનોમાં બહુ જ સરળ રીતે વર્ણન કરેલ છે. શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર નિભાસ્યાસ ટ્રસ્ટે (ખંભાત-વડવા) શ્રી માનવિજયજી ઉપાધ્યાયજીની ચોવીશી તેના ભાવાર્થ સાથે છપાયેલ છે તેમાંથી સંક્ષિપ્ત કરીને ચારે સ્તવનો સાથે તેમના ભાવાર્થ આપેલ છે. ધ્યાનના અભ્યાસીઓને આ આપેલ સ્તવનો સાથેનો સંક્ષિપ્ત ભાવાર્થ ઉપયોગી થશે.

શ્રી માનવિજયજી ઉપાધ્યાયજીએ રચેલ ચોવીશીમાં શ્રી સુમતિજિન સ્તવનમાં પિંડસ્થ ધ્યાન વિષે નીચે પ્રમાણે કહે છે :—

રૂપ અનુપ નિહાલી
સુમતિજિન તાહરું હો લાલ, સુ
છાંડી અપલ સ્વભાવ
ઠંથુ મન માહરું હો લાલ; ઠં
રૂપી સરૂપ ન હોત
જો જગ તુજ હીસતું હો લાલ, જો
તો કૃણુ ઉપર મન
કહો અમ હીસ તું હો લાલ. કં (૧)

આપતું અનુપમ રૂપ જોઈને માઈ અપળ મન તેની અપળતાને ત્યજીને આપમાં ઠંથુ છે. અહો! આપતું દેહધારી સ્વરૂપ જો અમે ન દેખ્યું હોત તો અમારું મન કોના ઉપર ખુશી થાત.

હીસ્યા વિષુ કિમ શુદ્ધ
સ્વભાવને ઇચ્છતા હો લાલ, સ્વ
ઈચ્છા વિષુ તુજ ભાવ
પ્રગટ કિમ પ્રીછતા હો લાલ; પ્ર

પ્રીછ્યા વિષુ કિમ
ધ્યાનદશામાંહિ લાવતા હો લાલ, ધ્યા
લાવ્યા વિષુ રસ સ્વાદ
કહો કિમ પાવતા હો લાલ કં (૨)
ચિત્તની પ્રસન્નતા વગર આપના શુદ્ધ સ્વભાવને અમજવામાં નહીં આવવાથી તે સ્વભાવની ઇચ્છા પણ શી રીતે થાય? અને ઇચ્છા વગર આપનામાં રહેલો પ્રગટપણે શુદ્ધ આત્મભાવ તેને અમે કેમ સમજી શકત? અને તે ભાવ સમજ્યા વગર ધ્યાનદશામાં શી રીતે લાવી શકત? અને ધ્યાનદશામાં લાવ્યા વગર આપના આત્મશુણના અનુભવરસનો સ્વાદ કેવી રીતે પામી શકત?

ભક્તિ વિના નવિ મુક્તિ હુયે કોઈ ભગને
હો લાલ, હું
રૂપી વિના તો તેહ હુયે કિમ વ્યક્તને
હો લાલ; હું
નવણુ વિલેપન માલ પ્રદીપને ધૂપણ
હો લાલ, પ્ર
નવનવ ભૂષણલાલ તિલક શિરખુંપણ
હો લાલ. તિં (૩)

કોઈ પણ ભક્તને આપની ભક્તિ વિના મુક્તિ ન થઈ શકે અને તે ભક્તિની શક્તિ છતાં આપના પ્રત્યક્ષ સ્વરૂપને જોયા વિના પ્રગટપણને પામી શકે નહિ. આપ દેહધારી પણ હો તે અવસરે આપતું સ્નાય, અંદનાદિ શુભ દ્રવ્યનું વિલેપન તથા સુંદર સુગંધયુક્ત પુષ્પમાળા અને ઉત્તમ પ્રકારના ધૂપ દીપ વળી બાળુબંધ, ઘેરખા, મુગટ, કુંડળ, લાલતિલક વગેરે નવાં નવાં ભૂષણોવડે આપને સેવીને એટલે અંગપૂજા, અગ્રપૂજા અને ભાવપૂર્વકવડે ભક્તજનો શક્તિમાં રહેલી ભક્તિને પ્રગટપણે લાવે છે.

—૬— (૬૭) —૬—

(૯૮)

જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[આસો]

અમ સિત પુણ્યને યોગે

તુમે રૂપી થયા હો લાલ, તુ

અમૃતસ્રમાણી વાણી

ધરમની કહી ગયા હો લાલ; ધ

તેહ આલંબીને જીવ

ઘણાએ બૂઝીયા હો લાલ, ધ

ભાવી ભાવને યોગે

અમે પણ રીઝીયા હો લાલ. અ (૪)

અમારા સેંકડો પુણ્યના યોગે આપ દેહ
ધારી પ્રત્યક્ષરૂપી થયા અને અમૃતસ્રમાન
આત્માને કલ્યાણકારી શુદ્ધ ધર્મની વાણી કહી
ગયા અને તે આલંબને કરીને ઘણા જીવ
પ્રતિબોધ પામ્યા અને ભાવિ ભાવના યોગ બળે
અમે પણ પ્રસન્ન થયા છીએ.

તે માટે તુઝ પિંડ

ઘણા ગુણ કારણો હો લાલ, ધ

સેવ્યો ધ્યાવો 'હુથે

મહાભય વારણો હો લાલ; મ

શાંતિવિજય યુધ સીસ

કહે ભવિકાળના હો લાલ, ક

પ્રભુનું પિંડસ્થ ધ્યાન

કરો થઈ ઇકમતા હો લાલ. ક (૫)

એટલા માટે આપની શરીર આકૃતિ ઘણા
પવિત્ર ગુણો પામવાનું કારણ હોવાથી તેનું
સેવવું તથા ધ્યાન દ્વારા ધ્યાવવું થાય તે મહા
મોહાદિ શત્રુના ભયને નાશ કરનાર છે, એમ
પંડિત શ્રી શાંતિવિજય ઉપાધ્યાયના શિષ્ય
શ્રી માનવિજયજી ઉપાધ્યાય ભગ્ય જીવના
હિત કાર્ય માટે ઉપદેશે કે આ પરમાત્માનું
પિંડસ્થ ધ્યાન એકમતા થઇને કરો.

શ્રી માનવિજયજી ઉપાધ્યાયજીએ રચેલ
ચોવીશીમાં શ્રી પદ્મપ્રભુ જિન સ્તવનમાં પદસ્થ
ધ્યાન વિશે નીચે પ્રમાણે કહે છે :—

શ્રી પદ્મપ્રભુના નામને,

હું બઈ બલિહાર ભવિજન.

નામ જપંતા હીહા ગમું,

ભવ ભય ભંજનહાર, ભવિજન. શ્રી (૧)

નામ મુણતાં મન ઉઠહસે,

લોચન વિકસિત હોય; ભ

રોમાંચિત હુથે દેહરી,

જાણે મિલિયો સોય. ભ શ્રી (૨)

પંચમકાલે પામવું,

હુર્લભ પ્રભુ હીદાર; ભ

તો હે તેમના નામનો,

છે મોટો આધાર. ભ શ્રી (૩)

નામ બ્રહે આવી મિલે,

મન ભિતર ભગવાન; ભ

મંત્રબલે જીમ દેવતા,

વાહલો દીધે આહવાન. ભ શ્રી (૪)

ધ્યાન પદસ્થ પ્રભાવથી,

આજ્યો અનુભવ સ્વાદ; ભ

માનવિજય વાચક કહે,

મુકો બીજો વાદ. ભ શ્રી (૫)

ભાવાર્થ :—પદસ્થ ધ્યાનમાં અમુક પદ
મંત્રાક્ષરરૂપ હોવાથી પ્રભુના અનંત નામ કે
જે નામ લેવાથી પરમાત્મ ગુણનું ભાન થાય
તેવા ભાવથી પ્રભુના નામનું ધ્યાન કરવું તે
પદસ્થ ધ્યાન કહેવાય છે. ભગ્ય જીવો એ
પવિત્ર નામરૂપ મંત્રનું વારંવાર રટણ કરી
ધ્યાન કરવા યોગ્ય છે તેથી હું પ્રભુના નામનો
બપ જપતાં દિવસો વ્યતીત થાય તેમ કહું છું.

પરમાત્માનું નામ સાંભળનાંની સાથે પ્રભુ
યાદ આવવાથી મન ઉલ્લાસમાન થાય છે,
અને ચક્ષુઓ વિકસ્વર થાય છે, અને શરીરના
સર્વ રોમ ઉભા થઈ જાય છે. જાણે વીતરાગ-
દેવનું નામ લેવાની સાથે સાથે સાક્ષાત્ તે
પોતે મળ્યા હોય તેવો અનુભવ થાય છે.

આ હુષમ પાંચમા આરને વિષે પ્રભુનું
દર્શન પામવું ઘણું હુર્લભ છે; તો પણ
તેમના નામ સ્મરણથી પ્રભુનું સ્વરૂપ

અંક ૧૨]

જપ અને ધ્યાન

(૯૯)

ઉપયોગમાં આવવાથી નામનો પણ મોટો આધાર છે.

પ્રભુના નામનું ઉપયોગપૂર્વક બ્રહ્મ થાય તો શુદ્ધચિત્ત રૂપી મંદિરને વિશે પ્રભુનું પધારવું થાય. જેમકે વિધિપૂર્વક મંત્રાદિક વડે આહવાન (ગોલાવેલો) દેવ હાજર થાય તેવી રીતે સાચા પ્રેમથી એકાગ્ર ધ્યાન વડે પ્રભુનું નામ પણ પ્રભુનો સાક્ષાત્કાર કરાવે છે.

આવો પદસ્થ ધ્યાનનો પ્રભાવ હોવાથી આત્મ અનુભવ રસનો સ્વાદ શ્રીમાનવિજયજી ઉપાધ્યાય કહે છે કે મેં તો એ સ્વાદ ચાખ્યો છે તેથી હવે બીજો સ્વાદ કરવાનું મુકી દયો એમ કહું છું.

શ્રીમાનવિજયજી ઉપાધ્યાયજીએ રચેલ ચોવીશીમાં શ્રી સુપાર્થ જિન સ્તવનમાં રૂપસ્થ ધ્યાન વિશે નીચે પ્રમાણે કહે છે :—

નિરખી નિરખી તુઝ ઊંખને,
હરખિત હુયે મુઝ મન સુપાસ સોહામણા.
નિર્વિકારતા નયનમાં,

મુખડુ સદા સુપ્રસન્ન. સું (૧)
ભાવ અવસ્થા સાંભરે,

પ્રાતિહાર જની શોભ. સું
કોડિ ગમે દેવા સેવા,

કરતા મૂઢી લોભ. સું (૨)
લોકાલોકના સવિભાવા,

પ્રતિભાસે પરતક્ષ; સું
તો હે ન રાચે ન વિદૂષે,

નવિ અવિરતિનો પક્ષ. સું (૩)
હાસ્ય ન રતિ ન અરતિ નહીં,

નહીં ભય શોક હગંછ; સું
નહીં કંદર્પ કંદર્પના,

નહીં અંતરાયનો સંચ. સું (૪)
મોહ મિથ્યાત નિંદ્રા ગઈ,

નાકા દોષ અઠાર; સું

ચોત્રીશ અતિશય રાજતા,

મૂલાતિશય ચ્યાર. સું (૫)

પાંત્રીસ વાણી ગુણે કરી,

દેતા ભવિ ઉપદેશ; સું

ઈમ તુઝ ઊંખે તાહરો,

લેદનો નહિં લવલેશ. સું (૬)

રૂપથી પ્રભુ ગુણ સાંભરે,

ધ્યાન રૂપસ્થ વિચાર; સું

માનવિજય વાચક વડે,

જિન પ્રતિમા જયકાર. સું (૭)

રૂપસ્થ ધ્યાન ગર્ભિત આ સ્તવન છે. રૂપસ્થ ધ્યાનનું કારણ પ્રભુની મુદ્રા છે; તેને અત્યંત ઉપયોગપૂર્વક ધારી ધારીને નિહાળવાથી મારું મન ઘણું ખુશી થાય છે. પ્રભુના મુખ કમળમાં નિર્વિકારીપણું નજરે પડે છે તેથી મારું ચિત્ત આપનું મુખ જોવાથી બહુ પ્રસન્ન થાય છે (૧)

આપની મુદ્રા નિહાળવાથી આપની ભાવ અવસ્થા યાદ આવે છે. દેવોને હીથે ઉત્પન્ન થયેલા અતિશયોમાં મુખ્ય આઠ પ્રાતિહાર્યની શોભા અવર્ણનીય છે. વળી ન્યાદે આપ ભાવ તીર્થંકરપણે વિચરતા હતા તે વખતે અસંખ્ય દેવતાઓ સંસારિક સંબંધી પદાર્થોનો લોભ ત્યજીને આપની સેવા કરવામાં હાજર રહે છે. (૨)

પ્રતિસમયે લોક અલોકના સર્વ ભાવ સર્વથા પ્રકારે જાણે છે. છતાં ઇષ્ટ અનિષ્ટ ભાવપણાના અભાવથી આપ રાગી થતા નથી કે દ્વેષી થતા નથી, તેમ અવિરતિનો પક્ષ પણ આપને નથી એટલે કે અજ્ઞાન, રાગ, દ્વેષ અને અવિરતિ એ ચાર મહાદોષ આપનામાં નથી. (૩)

હાસ્ય, રતિ, અરતિ, ભય, શોક, દુર્ગંધા, વેદોદય (કામ) દ્વાનાંતરાય, લાભાંતરાય, ભોગાંતરાય, ઉપભોગાંતરાય અને વીર્યાંતરાય એમ બાર દોષ અને ઉપર જણાવેલ ત્રીજી ગાથાના અજ્ઞાન, રાગ, દ્વેષ અને અવિરતિ એમ ચાર (અનુસંધાન પેજ ૧૦૦ ઉપર)

જ્ઞાન જ્યોત

લેખક : શાહ અનુભુજ ભેચંદ

જૈન મિદ્ધાંત પ્રમાણે જોયે તેવા સૂક્ષ્મ પ્રકારના જીવમાં પણ જ્ઞાનનો અનંતમો ભાગ સદા પ્રકાશ છે. તેના આધારે જીવ જીવિતવ્ય સંજ્ઞા અનુભવે છે. જીવનું તે ચૈતન્ય સ્વરૂપ છે. જીવમાં તે જ્ઞાન ન હોય તો જીવ અને અ-જીવમાં, ચૈતન્ય અને જડમાં કંઈ ભેદરહે નહિ. જીવની પ્રાથમિક અવસ્થામાં જ્ઞાનનો ઉપયોગ જીવન ધારણ દેહ પૂરતો રહે છે. અને જીવ જ્યારે પોતાના દેહ ઉપરાંત દેહના ધારક આત્માનો વિચાર કરતો થાય ત્યારે કંઈ ને કંઈ ધર્મ માર્ગે પ્રવર્તે છે, અને આધ્યાત્મિક વિકાસ થતાં પોતાના શરીર તેમજ આ લોકના સર્વ પૌદ્ગલિક દ્રવ્યો પર્યાયશીલ નાશવંત છે, અને આ સંસારના સર્વ પ્રકારના પૌદ્ગલિક ભાવોથી મુક્ત એવી કર્મ મુક્ત દશા, અનંત જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર રૂપ શાશ્વતા મોક્ષ સુખને જીવનનું અંતિમ ધ્યેય માને છે. આ પ્રકારની મનોદશા જેને

સમ્યક્દર્શન જ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું હોય તેમને હોય છે. સુખ પ્રાપ્તિ માટે જીવાત્માની અગાઉ જે ભૌતિક દેહાધ્યાસ બહિર્મુખ દષ્ટિ હતી તેના સ્થાને સમ્યક્દર્શનના પ્રભાવથી આધ્યાત્મિક અંતર્મુખ દષ્ટિ પ્રાપ્ત થાય છે. અને તેને જે કંઈ જ્ઞાન હોય અથવા નવું જ્ઞાન મેળવે તે સમ્યક્ રૂપે પરિણમે છે. તે સમ્યક્જ્ઞાનના પ્રકાશ દ્વારા સંસારના સર્વ પદાર્થો ભાવે સંખ્યાને યથાર્થ સ્વરૂપે સમજી હેય-ત્યજવા લાયક અને ઉપાદેય-આરાધના લાયક દષ્ટિએ વિચારે છે અનુભવે છે. આ સમ્યક્જ્ઞાન એક એવો જ્ઞાન જ્યોતિર્મય પ્રકાશ છે કે જેને આધારે જીવાત્મા મોક્ષ માર્ગ પ્રતિ પ્રયાણ કરતો રહે છે, અને આ સંસાર ભ્રમણમાં જુદી જુદી ગતિ જતિના અનેકવિધ સુખદુઃખો અનુભવી સંસાર પ્રત્યે વિરક્ત કેળવી, રાગ દ્વેષ મોહનો સર્વથા ત્યાગ કરી જન્મ મરણનો સદાકાળ અંત કરે છે અને મોક્ષ સ્વરૂપ

જપ અને ધ્યાન (પેજ ૯૬ થી ૧૩૩)

ચાર દોષ કુલ આપ સોળ દોષરહિત છે (૪)
દર્શન મોહનો સર્વથા ક્ષય હોવાથી આપ-નામાં મિથ્યાત્વ તેમ દર્શનાવર્ણી કર્મનો ક્ષય હોવાથી આપને નિદ્રાનો દોષ નાશ પામ્યો છે. એ રીતે ઉપરના સોળ દોષમાં મિથ્યાત્વ અને નિદ્રા એ દોષ ઉમેરતાં અઠાર દોષ નાશ પામ્યા છે. હે પરમાત્મા ! આપ ચોત્રીશ અતિશયે કરી બિરાજમાન છે જેમાં વિશેષે ચાર અતિ-શય (૧) વચનાતિશય (૨) જ્ઞાનાતિશય (૩) પૂજનાતિશય (૪) અપાયાગમ અતિશય સુખ્ય મૂળરૂપ છે એટલે એ ચાર અતિશય અપૂર્વ છે. (૫)

વચનાતિશય—વાણીના પાંત્રીસ ગુણે કરી ભવ્ય જીવોને ઉપદેશ દો છે એમ આપનું આ બિંબ (ભાવતીર્થ) કરપણાને સંભારી આપનાર હોવાથી કોઈ પણ પ્રકારનો લવલેશ માત્ર ભેદ જણાતો નથી એટલે કે આપની પ્રતિમા અને આપમાં કંઈ તદ્દાવત નથી. (૬)

આપની મુદ્રા (રૂપ) જોવાથી આપના ગુણોની સ્મૃતિ થાય છે એટલે કે આપના ગુણો યાદ આવે છે, અને આપના સદ્ગુણો વિચારમાં લાવીને રૂપસ્થ ધ્યાન કરી શકાય છે. માટે શ્રી માનવિજયજી ઉપાધ્યાય કહે છે કે રૂપસ્થ ધ્યાનનું કારણ શ્રી જિન પ્રતિમા સદાકાળ જયવંત વર્તે. (૭)

❧ (૧૦૦) ❧

શાશ્વત સુખ પ્રાપ્ત કરી અનંત જ્ઞાનમય જ્યોતના પ્રકાશમાં સદાકાળ સ્થીર રહે છે.

આવા જ્ઞાનની જ્યોત આપણા જીવનમાં પ્રકાશમાન થાય અને તે પ્રકાશ ધીજીઓને પણ મળે તે મનુષ્ય જીવનનું પરમ કર્તવ્ય છે. શાસ્ત્રકાર ભગવંતોએ સમ્યક્જ્ઞાનને સ્વપર પ્રકાશક દ્વીપક સમાન ગણેલ છે. તે સમ્યક્જ્ઞાન રૂપી દ્વીપક પ્રકાશથી જીવાત્મા સંસારમાં રખડાવનાર રઝગાવનાર રાગદ્વેષ મોહ રૂપ અધારી ઘોર ગુફાઓ અટવીઓ પસાર કરે છે અને ધીજીઓને પણ જ્ઞાન પ્રકાશથી તેમ કરવા સહાયભૂત થાય છે. તે જ્ઞાન જ્યોત પ્રગટાવવા શ્રુતજ્ઞાનનો અભ્યાસ અને સ્વાધ્યાય આવશ્યક છે. પરમ ઉપકારી શાસ્ત્રકાર ભગવંતોએ શ્રુતજ્ઞાનનો એવો મહાન વારસો આપેલ છે કે તે જ્ઞાન સંસારવરતું ઘોડું પણ પાન કરનારના સંસારના તાપ અને તુષ્ણ શાંત થાય છે અને તેમાંથી એક એવી ઝળહળતી જ્યોત પ્રગટે છે કે જેના આધારે જીવાત્મા અનંત દુઃખરૂપ આ સંસાર ભવસાગરને પાર કરે છે.

એવા સમ્યક્જ્ઞાનની જ્યોત જેના હૃદયમાં પ્રગટે અને પ્રકાશતી રહે તેની સર્વ ક્રિયા આત્મદર્શી (આત્માભિમુખ) રહે છે. તેની સંસારમાં રાગદ્વેષ મોહ પરિણતિ મંદ હોય છે. સંસારની ઘણી ક્રિયા કરવા છતાં તેમાં તે આત્મચાતુ થાય નહિ. સંસારના ગમે તેવા સુખમાં તે આત્મીયતા અનુભવે નહિ અને ગમે તેવા દુઃખમાં તે વ્યાકુલ થાય નહિ. સંસારરૂપી કાદવ ક્રીચડમાંથી ઉત્પન્ન થવા છતાં તે કમળ માફક નિર્લેપ રહે છે. સમ્યક્જ્ઞાનની જ્યોતથી જીવાત્મા ચારિત્ર બળને શુદ્ધ પ્રદ કરે છે, તર્ક વિતર્ક શંસ્યાહિના મોહ જાળમાં ફસાય નહિ, કોઈ બાબત સત્યની પ્રતીતિ વગર પ્રરૂપણા કરે નહિ કે શાસ્ત્ર નામે પણ અસત્ય અથવા મિથ્યા આપ્રહમાં પડે નહિ. જેના હાથમાં જ્ઞાનની જ્યોત ઝળકતી હોય તે કોઈ

ખાડામાં પડે નહિ, અંધારામાં અટવાય નહિ. કોઈ વખત પ્રમાદવશ પતન થાય તો પણ જાગૃતિ આવતાં આત્મ શ્રેય સાધનાના માર્ગ ઉપર પાછો આવી જાય છે. સમ્યક્જ્ઞાન દ્વીપકની જ્યોત સમાન છે. તે મોટી હોય કે નાની હોય, દ્વંદ્વશાંતી અને ચૈત્ત્ય પૂર્વ જેવા વિશાળ વિશિષ્ટ જ્ઞાનથી પ્રભાવિત હોય કે અણ પ્રવચન માતારૂપ અદૃષ્ટ પણ ચથાર્થ જ્ઞાનથી ભાવિત હોય તે પણ આત્મશ્રેય સાધના માટે ઉપયોગી છે. પ્રમાદ વશ ચૈત્ત્ય પૂર્વધરના પણ કારમા પતન થાય અને શુદ્ધ ભાવપૂર્વક પાંચ સંમિતિ અને ત્રણ ગુપ્તિના ધારકનો ઉદ્ધાર પણ થાય. મુખ્યતા અદૃષ્ટ પણ શુદ્ધ જ્ઞાન જ્યોતની શુદ્ધ આત્મ જાગૃતિની છે.

ગમે તેવા શ્રીમંત સુખી સત્તાશીલ વૈભવશાળી મનુષ્ય સંસારની અનેક વિધ બંજળ પ્રવૃત્તિમાં અટવાય જાય તો સંસારનું સુખ પણ અનુભવે નહિ તેમ આત્મ જાગૃતિ વગર સમ્યક્જ્ઞાન રહિત ગમે તેટલી ધર્મક્રિયાની ધમાલ કરવામાં આવે તો પણ તેને આધ્યાત્મિક સુખ શાંતિ મળે નહિ. જે ધર્મક્રિયાથી આત્મજાગૃતિ આત્મ શુદ્ધિ સધાય નહિ તે ધર્મક્રિયા પણ સંસારની ધીજી ક્રિયાઓ માફક બોજરૂપ થઈ પડે છે. એટલે ધર્મક્રિયામાં પણ સતત વિવેક જાગૃતિ રાખવા પડે છે તેથી દરેક ધર્મક્રિયા ધર્માચરણ ઉપશમ વિવેક સંવરની ભાવનાપૂર્વક કરવાના છે. તેમાં વિવેક સમ્યક્જ્ઞાનનો સાર અસાર સમજવાની શક્તિ રૂપ પર્યાય શબ્દ છે તેને મધ્યમાં સ્થાન આપેલ છે. વિવેક વગરનો ઉપશમ ભાવ કર્તવ્ય શૂન્ય નબળાઈમાં વિવેક વગરનો સંવર દ્રવ્યચારિત્રના બાહ્યાચારમાં પરિણમે છે. જેનામાં વિવેકપૂર્વક જ્ઞાનની જ્યોત ઝળકે છે તે ગમે તેવા ક્રોધાદિ કષાયોના કારણો વચ્ચે પણ ઉપશમ સમભાવ ધારણ કરે છે, અને સંવર-સંયમ પાલનમાં ઘણી ઘણી ઘણી કઠણાઈ કષ્ટો ઉપસર્ગો આવવા છતાં

(૧૦૨)

જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[આસો]

અહિંસાદિ સંયમ માર્ગથી ચલિત (પતીત) થાય નહિ.

હાલનો કાળ ઘણો જ વિષમ છે. સંસારની ઘણી ઘણી પ્રવૃત્તિ દોડધામ માટે વખત મળે છે પણ જોનાથી આત્માનું શ્રેય સુધાય છે તે શ્રુતજ્ઞાનના અભ્યાસ સ્વાધ્યાય માટે ચોવીસ કલાકમાં એક કલાક પણ મળતો નથી. ભૌતિક સુખ સાધના આનંદ પ્રમોદ માટે એટલી બધી પ્રવૃત્તિ દોડધામ ચાલે છે કે આત્માને જ લગભગ ભૂંટાઈ જવાય છે. આ દેહ અને શરીરના સંબંધોમાં જ આત્મસુખ માની બધી પ્રવૃત્તિ ચાલે છે. જૈનેતર કેમ સમાજના હિસાબે જૈનોમાં ધર્મભાવના ઘણી ઉંચી છે. જુદી જુદી ધર્મક્રિયાઓ, વિધિ વિધાનો ઉત્સવો, મહોત્સવો એટલા મોટા પ્રમાણમાં થાય છે કે તે ઉપરથી જ ધર્મભાવનાનું માપ કાઢવું હોય તો ઘણા મોટા ભાગના જૈનોનું જીવન ચોક્કસ આરાના ભાવ માદક શુદ્ધ ધર્મ પરાયણ હોયું જોઈએ. પણ બારીકાઈથી જોનાર છાતીએ હાથ દઈને એમ કોઈ કહી શકે તેવું નથી. ઉલટું થોડા અપવાદ સિવાય બીજાઓ માદક જ આપણે રાગદ્વેષથી ભરેલા, કંઈક બદતના માન પાન મોહ કપાયથી રંગાએલા, આર્થિક રીતે સુખી હોવા છતાં પેપાર ધંધામાં મોટા ભાગે ન્યાય નીતિ વિરુદ્ધ ચાલનારા, પાપ કર્મો જેમના તેમ કરવા ચાલુ રાખી રોજ પાપની આલોચણા પ્રતિક્રમણ કરનારા, ઘણા દેવ દર્શન, પૂજા પ્રભાવના, વૃત તપશ્ચર્યા યાત્રાદિક પ્રવૃત્તિ આત્મભાવ અને કર્મનિર્જરા શુદ્ધિથી કરવાને બદલે મોટા ભાગે આ ભવ પરભવના પૌદ્ગલિક સુખ સાધના માટે કરનારા આ કાળમાં ઘણા ખરા છે. વીતરાગ પ્રણીત શુદ્ધ દેવ શુરુ ધર્મની ઉપાસના કરવાને બદલે પૌદ્ગલિક સુખની માન્યતાએ દેવ દેવીઓ પ્રહુપૂજન અને બ્રાહ્મણોના જેવા હોમ હવન વિધિએ ઘણું જોર પકડેલ છે.

કોઈ આચાર્યે કોઈ કારણસર મિથ્યાત્વી જેવા દેવની કોઈ સ્થળે સ્થાપના કરતાં સુંબઈમાં એક મંદિરમાં બિરાજતા ભગવાન મહાવીરને ભૂલી તેમાં સ્થાપિત કરેલા તે દેવને મહાવીરનું ભગનું નામ આપી તેના મોટા પાયા ઉપર આંગી ધૂપ જાપ થાય છે અને તેની માનતા રાખી ભંડારો ભરાય છે. આ રીતે ઘણી ઘણી ધર્મ ક્રિયા ધર્મ પ્રવૃત્તિ પાછળ દર વર્ષે નિર્ધારિત લાગેા રૂપિયા ખર્ચાને બહારના આડંબર દેખાવ કરવા સિવાય જૈનોમાં આંતર શુદ્ધિ જીવન શુદ્ધિ જેવું બહુ શોષાઈ દેખાય છે. આધ્યાત્મિક તો શું પણ આપણું સામાજિક અને નૈતિક જીવન ધોરણ પણ બીજાઓ કરતાં ડાંચુ છે તેમ ભાગ્યે જ કહી શકાય તેવું છે. તેનું કારણ એ છે કે મૂળ પાયામાં આપણા ઘણાખરાની ધર્મ ક્રિયાઓ મગ્ન્યદ્રશન અને જ્ઞાન વગરની હોય છે, જે માટે મહાન યોગી પુરૂષ આનંદધનજી મહારાજે અનંતનાથ ભગવાનના સ્તવનમાં ધર્મક્રિયા વિષે કહેલ છે તેમ—

એક કહે સેવીએ વિવિધ કિરિયા કરી

દ્વિષ અનેકાંત લોચન ન દેખે

દ્વિષ અનેકાંત કિરિયા કરી બાપડા

રડવડે આર ગતિ માંહે લેજો.

ધાર તરવારની ૨

દેવ ગુરુ ધર્મની શુદ્ધિ કહો કેમ રહે

કેમ રહે શુદ્ધ શ્રદ્ધાન આણો

શુદ્ધ શ્રદ્ધાન વિષુ સર્વ ક્રિયા કરે

છાર પર લીંપણું તેહ જાણો.

ધાર તરવારની ૫

આપણા ઘણા ખરાની સ્થિતિ છે. તેના બદલે પૂ. દેવચંદ્રજી મહારાજે ભગવાન મહાવીરના સ્તવનમાં કહેલ છે તેમ—

સ્વામી શુણુ ઓળખી સ્વામીને જે ભજે

દરિશન શુદ્ધના તેહ પામે

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ : સં. ૨૦૨૩ના કાર્તિક માસથી આસો સુધીની વાર્ષિક અનુક્રમણિકા

પદ્ય વિભાગ

ક્રમ	નામ	લેખક	પૃષ્ઠ
૧	નૂતન વર્ષ શુભાશિષ	દીપચંદ જીવણલાલ શાહ	૧
૨	૨ નૂતન વર્ષાભિનંદન	"	૧

ગદ્ય વિભાગ

૧	શ્રી વર્ધમાન મહાવીર : મણુકો ૨જો, લેખાંક ૧૬	મૌકિતક	૩
૨	જપ માટેના મંત્રો (૫)	દીપચંદ જીવણલાલ શાહ	૬
૩	મોભ અને એના સંબંધીઓ	પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા	૯
૪	ધન્ય દંપતિ	"	૧૦
૫	રાંનેજ તીર્થનો મહીમા	માણુકલાલ જગનલાલ મહેતા	૧૧
૬	શ્રી વર્ધમાન મહાવીર : લેખાંક ૨૦	મૌકિતક	૧૩
૭	પુષ્પદન્ત કૃત મહાપુરાણ	પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા	૧૭
૮	ધ્યાન (૬)	દીપચંદ જીવણલાલ શાહ	૨૦
૯	બ્રહ્મચર્ય	શાહ ચત્રભુજ જેયંદભાઈ	૨૭
૧૦	શ્રી વર્ધમાન મહાવીર : લેખાંક ૨૧	મૌકિતક	૨૭
૧૧	કાર્યોત્સર્ગ (૭)	દીપચંદ જીવણલાલ શાહ	૩૧
૧૨	બ્રહ્મચર્ય	શાહ ચત્રભુજ જેયંદભાઈ	૩૬
૧૩	શ્રી વર્ધમાન મહાવીર : લેખાંક ૨૨	મૌકિતક	૩૯
૧૪	ધ્યાનનું ગૂઢ રહસ્ય (૮)	દીપચંદ જીવણલાલ શાહ	૪૩
૧૫	સ્થાનિક સમાચાર		૪૮
૧૬	સુનિરાજ શ્રી વિશાળવિજયજીનો સ્વર્ગવાસ		૪૯

જ્ઞાન ન્યોત (પેજ ૧૦૨ થી આગુ)

જ્ઞાન ચારિત્ર તપ વીર્ય ઉલ્લાસથી	ધર્મ ક્રિયાઓ જીવન શુદ્ધિ અને આધ્યાત્મિક
કર્મ જીવી વચ્ચે મુક્તિ ધામે.	દૃષ્ટિએ ફળવતી થઈ શકે તેમ છે. એટલા માટે
તાર હો તાર પ્રભુ	સમજણ વગર થતી ઘણી ધર્મ ક્રિયાઓ ઉપર
દેવ ગુરુ ધર્મ પ્રત્યે શુદ્ધ શ્રદ્ધાન પૂર્વક	ભાર આપવા બદલે પ્રથમ સમ્યક્જ્ઞાનની ન્યોત
ધર્મ ક્રિયા કરવી નેઈએ. જેનોમાં હાલમાં પણ	સૌના હૃદયમાં પ્રગટે અને ઝળકે તે અનુસાર
જે ઊંચી ધર્મભાવના છે તેને જ્ઞાન ગભીર	સૌ આવશ્યક ધર્મ ક્રિયાપૂર્વક આત્મશ્રેય સાધે
સમ્યક્જ્ઞાન વાસિત કરવામાં આવે તો ઘણી	એ જ અભ્યર્થના.

(૧૦૪)	જૈન ધર્મ પ્રકાશ	[આસાં]	
ક્રમ	નામ	લેખક	પૃષ્ઠ
૧૭	નિનપ્રભસુરિકૃત સાતસો સ્તોત્ર	હીરાલાલ ર. કાપડિયા	૫૧
૧૮	સમાલોચના		૫૪
૧૯	શ્રી વર્ધમાન મહાવીર : મણકોા ડાને, લેખાંક ૨૩	મૌકિતક	૫૩
૨૦	ધ્યાનનું ગૂઢ રહસ્ય (૯)	દીપચંદ્ર જીવણલાલ શાહ	૫૭
૨૧	આગમોના અધ્યયન માટેનું સાહિત્ય	પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા	૬૨
૨૨	શ્રી વર્ધમાન મહાવીર : લેખાંક ૨૪	મૌકિતક	૬૫
૨૩	શ્રી હરિભદ્રસૂરિજી મહારાજનું જીવન અને સર્જન (લેખાંક ૨)	ભદ્રશુભવિજયજી	૬૬
૨૪	સાહિત્ય સમ્રાટ શ્રી હેમચંદ્રસૂરિજી	દેતેહચંદ્ર ઝવેરભાઈ	૭૦
૨૫	આગમોના અધ્યયન માટેનું સાહિત્ય (૨)	પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા	૭૩
૨૬	સ્થાનિક સમાચાર		૭૮
૨૭	સમાલોચના		૮૦
૨૮	શ્રી વર્ધમાન મહાવીર : લેખાંક ૨૫	મૌકિતક	૮૧
૨૯	ન્યાયાચાર્ય ન્યાયવિશારદ મહોપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી ગણિવર	આ. શ્રી દેવેન્દ્રસાગરસૂરીજી	૮૫
૩૦	જપ (૧૦)	દીપચંદ્ર જીવણલાલ શાહ	૮૬
૩૧	સમાલોચના		૮૩
૩૧	માનસિક સ્વાસ્થ્ય એટલે શું		૮૩
૩૨	વાળી		૮૩
૩૩	શ્રી વર્ધમાન મહાવીર : લેખાંક ૨૬	મૌકિતક	૮૩
૩૪	જપ (૧૧)	દીપચંદ્ર જીવણલાલ શાહ	૮૭
૩૫	જ્ઞાન જ્યોત	શાહ ચત્રભુજ જેયંદભાઈ	૧૦૦
૩૬	દેતેહચંદ્ર ઝવેરભાઈની સંક્ષિપ્ત જીવન ઝરમર		
૩૭	શેઠશ્રી નગીનદાસ કરમચંદ સંઘવીની સંક્ષિપ્ત જીવન ઝરમર		
૩૮	સ્વર્ગવાસ મોધ		
૩૯	સમાલોચના		
૪૦	આભાર		

શ્રી ઉપદેશપ્રાસાદ ભાષાંતર : ભાગ ૨ ને

ઉપરોક્ત ગ્રંથ ગુજરાતી લીપીમાં કલકત્તાના અમુક ભાવિક સદ્ગ્રંથસ્થ તરફથી મળેલ સહાયથી છપાએલ છે. પાના ૩૦૪-ફોર્મ ૩૮. બહુ થોડી નકલો હોવાથી તુરંતજ મંગાવી લેશો. બુકની કિંમત રૂ. પાંચ. પોસ્ટેજ રૂ. ૨). લખો:—શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર.

સ્વર્ગસ્થ કૃતેહ્યંદ ઝવેરભાઈની સંક્ષિપ્ત

જીવન ઝરમર

ભાવનગરના વતની અને વેપાર અંગે સુંબઠ વસેલા શ્રીયુત કૃતેહ્યંદ ઝવેરભાઈ શાહનું તા. ૧-૬-૧૭ના રોજ ખ્યાશી વર્ષની ઉંમરે દુઃખદ અવસાન થયેલ છે.

“છે માનવી જીવનની ઘટમાળ એવી,
દુઃખ પ્રધાન સુખ અલ્પ થઈ ભરેલી.”

તેમનું જીવન દુઃખો અને ઉપાધિઓ વચ્ચે પસાર થયેલ છે છતાં માનસિક સ્વસ્થતા અને પ્રસન્નતા તેમણે સાચવેલ છે, તેમાં ધાર્મિક ગ્રંથોનું વાચન અને મનનનો તથા સદ્-ગુરુઓના શાસ્ત્રીય વ્યાખ્યાન શ્રવણનો હિસ્સો છે એમ કહીએ તો ખોટું નથી. તેઓ માનતા હતા કે “જાતક્ય દિ હુવં મૃતુ” આ સૂત્ર અનુસાર જન્મ લેનાર દરેક મનુષ્યનું અવશ્ય મૃત્યુ થાય છે પણ મૃત્યુ એ બે જન્મો વચ્ચેનું દ્વાર છે તેથી આ જન્મમાં શુભ ભાવનાઓ વડે જે સંસ્કારો આત્મા પર પાડી શકાય તે સંસ્કારો પછીના જન્મોમાં સમૃદ્ધ અને વિકસિત થાય છે. તેઓશ્રી શેત્રુંજયની નવાણું યાત્રા વિધિપૂર્વક કરવાની અભિલાષા રાખતા હતા, પણ કેન્સરના અસાધ્ય રોગના હુમલાથી તેઓ નવાણું યાત્રા કરી શક્યા નહિ. એક વર્ષ પહેલાં તેમની શારિરીક તંદુરસ્તી ઘણી સારી હતી. તેઓની ઉંમર આશરે ૮૧ વર્ષની થયેલ હતી તો પણ તેઓ યુવાન જેવા જણાતા હતા. આવા મિતાહારી અને નિવૃત્તિની સજ્જન મનુષ્યને કેન્સર જેવો ભયંકર રોગ થાય તો એમ માન્યા વિના રહી શકાય નહિ કે પુનર્જન્મ છે જ અને ભૂતકાળમાં કરેલ અશુભ કર્મોના ફળોને જરૂર ભોગવવા પડે છે.

તેઓ જૈન ધર્મના તત્વજ્ઞાનના અભ્યાસી અને ચિંતનકાર હતા. તેમણે ત્રીશ કરતાં વધારે જૈનધર્મના ગ્રંથોની પ્રસ્તાવના, અને આસુખ તલસ્પર્શી અને રોચક ભાષામાં લખેલ છે. તેમણે ઘણા વર્ષો સુધી શ્રી આત્માનંદ માસિકમાં “નૂતન વર્ષાભિનંદન” સુંદર અને રોચક ભાષામાં લખેલ છે. મારો અનુભવ છે કે તેઓ ઘણા જૈન માસિકોના પ્રાહક હતા અને દરેક માસિક બહુ ઝીણવટથી વાંચતા હતા અને તેમાં કોઈ શાસ્ત્રીય ભૂલો હોય તો તે ભૂલો તરત જ માસિકોના તંત્રીઓને જણાવતા હતા. વળી તેઓ મારા જેવા ઉગતા તંત્રીને ઉત્સાહ પણ આપતા હતા. તેઓ ભાવનગર આવતા હતા ત્યારે સભામાં એક વખત તો જરૂર આવતા હતા અને સભા કેવી રીતે સમૃદ્ધ અને સુંદર કાર્ય કરતી બને તે માટે સૂચનો પણ કરતા હતા. ઉપાશ્રયોમાં વ્યાખ્યાન સાંભળતી વખતે તેઓ કોઈ કોઈ વાર વ્યાખ્યાનકાર સુનિને પ્રશ્નો પૂછતા હતા અને તેમના વ્યાખ્યાનને રસિક અને રોચક બનાવતા હતા.

તેઓ “Time is money” એ સૂત્રને બરાબર અનુસરતા હતા. કોઈને મળવાનો જે વખત આપ્યો હોય તે વખતે તેઓ જરૂર આવ્યા વિના રહેતા નહિ અને વખતે તેમ ન બની શકે તેવું હોય ત્યારે તે સંબંધી તેમને અગાઉ જણાવ્યા વિના રહેતા નહિ. વળી કોઈએ તેમને અમુક સમયે મળવા માટેનો સમય નક્કી કરેલ હોય તો તે મુકરર સમયે તેઓ પોતાને ઘરે હાજર રહેવાનો યત્ન કરતા હતા કે જેથી મળવા આવનારને નિરાશા પ્રાપ્ત થાય નહિ.

તેઓએ અનેક સંસ્થાઓને પોતાની સક્રિય સેવાઓ આપેલ છે. ખાસ કરીને ભાવનગરમાં આવેલ શ્રી આત્માનંદ સભા અને સુંબઠમાં આવેલ શ્રી ધાર્મિક શિક્ષણ સંઘ. તેઓ ચોક્કસ

Reg. No. G 50

માનતા હતા કે કોલેજમાં ભણતા જૈન વિદ્યાર્થીઓ અને જૈન વિદ્યાર્થીનીઓને જૈનધર્મનું શિક્ષણ આપ્યા વિના ચાલશે જ નહિ; તેથી શ્રી ધાર્મિક શિક્ષણ સંઘના દરેક મેળાવડામાં તેઓ અવશ્ય હાજરી આપતા હતાં અને સંઘની પ્રવૃત્તિઓને વેગ મળે તે માટે સુંદર પ્રવચનો પણ કરતા હતા.

આવા એક ધર્મશ્રદ્ધાળુ અને સેવાભાવી સજ્જનની જૈન સમાજને ખોટ પડેલ છે. શાસનદેવ તેમના આત્માને શાંતિ આપે એ જ પ્રાર્થના.

સ્વર્ગસ્થ શેડશ્રી નગીનદાસ કરમચંદ સંઘવીની સંક્ષિપ્ત

જીવન ઝરમર

શેડશ્રી નગીનદાસ કરમચંદ સંઘવીનો જન્મ પાટણ શહેરમાં સંવત ૧૯૩૬ ના આસો સુદ પાંચમના રોજ થયો હતો. તેઓશ્રી જૈન શાસ્ત્રોના ઊંડા અભ્યાસી હતા. ધાર્મિક સાહિત્યના અંશોદય અને પ્રકાશનમાં સક્રિય રસ લઈ તેઓએ ઉદાર હાથે ધન વેચ્યું છે. તેઓશ્રીનું અંગત જીવન સાદુ અને નિરભિમાની અને ધર્મનિષ્ઠ હતું. તેમનો સ્વભાવ શાંત, ભક્તિક અને મિલનસાર હતા. છેલ્લાં કેટલાંએ વર્ષોથી નિવૃત્તિ લઈ ધર્મધ્યાન અને ધર્મ પ્રવૃત્તિમાં તેઓ જીવન વ્યતિત કરતાં હતાં. છેલ્લાં અમુક વર્ષોથી રોજના આઠ સામાયિક, સવારનું અને સાંજનું પ્રતિક્રમણ અને દરરોજના ૧૦૦૦૦ નવકાર મંત્રનો જાપ, તત્ત્વચિંતન અને અન્ય પ્રકારનું વાંચન અને મનન કરતાં હતાં. તેમણે કચ્છ ગીરનારનો કાઢેલો મહાન સંઘ ચિરસ્મરણીય રહેશે. આ સંઘ વખતે તેમણે રૂા. પાંચ લાખ વાપર્યા હતા. પાટણમધ્યેની કેટલીક સંસ્થાઓમાં તેમણે સારી એવી સખાવતો કરેલ છે. તેઓ સુખઘની અમુક સંસ્થાઓના ટ્રસ્ટી હતા, વળી મહેસાણાની શ્રી જૈન શ્રેયસ્કર મંડળના તથા શ્રી યશોવિજયજી સંસ્કૃત પાઠશાળાના ટ્રસ્ટી તરીકે રહી તન, મન અને ધનથી તે સંસ્થાઓને સેવાઓ અર્પણ કરી હતી. વળી અમુક તીર્થોના જીર્ણોદ્ધાર કરવામાં સારી એવી રકમો આપી હતી.

સં. ૨૦૨૩ ના ભાદરવા શુદ્ધ છત્રના રોજ અંધેરી મુકામે ૮૭ વર્ષની ઉંમરે તેમનો સ્વર્ગવાસ થયેલ છે. શાસનદેવ તેમના આત્માને શાંતિ અર્પે એ જ પ્રાર્થના.

સ્વર્ગવાસ નોંધ

શાહ પ્રભુદાસ માવજીભાઈનું ભાવનગર ખાતે શ્રા. વ. ૧૨ શુક્રવાર તા. ૧-૯-૧૭ના રોજ ૮૦ વરસની ઉંમરે અવસાન થયેલ છે તે જાણી અમો ઘણા દિલગીરી થયા છીએ. તેઓશ્રી આ સભાના વાર્ષિક સભાસદ હતા અને શ્રી લોકાંગરજી ઉપાશ્રયના પ્રમુખ હતા. સ્વભાવે મિલનસાર હતા. તેમના આત્માને પરમ કૃપાળુ પરમાત્મા શાંતિ અર્પે એ જ પ્રાર્થના.

પ્રકાશક : હીપચંદ જીવજીલાલ શાહ, શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

મુદ્રક : ગીરધરલાલ ફુલચંદ શાહ, સાધના મુદ્રણાલય-ભાવનગર